

ভৱিষ্যৎ সংৰক্ষণ

কাব্যশ্ৰী বৰুৱা, অষ্টম শ্ৰেণী

বৰহাট জাতীয় বিদ্যালয়

মানুহ আৰু প্ৰকৃতিৰ মাজৰ সম্পৰ্ক হৈছে একেটা মুদ্ৰাৰ ইপিঠি-সিপিঠি। প্ৰকৃতিৰ এটা অন্যতম উপাদান হৈছে চৰাই, যি পৰিস্থিতি তন্ত্ৰ আৰু প্ৰকৃতিৰ সৌন্দৰ্যবৰ্ধনত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰে। বৰ্তমান সময়ত দ্ৰুতগতিত চৰাইৰ সংখ্যা হ্ৰাস হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে যাৰ ফলত পৰিস্থিতি তন্ত্ৰত এক বিৰূপ প্ৰভাৱ পৰিছে। চৰাইৰ সংখ্যা হ্ৰাস হোৱাৰ কাৰণবোৰৰ ভিতৰত অন্যতম হৈছে বৰ্তমান বাঢ়ি অহা জনসংখ্যা অনুযায়ী যোগাযোগ সেৱাৰ প্ৰয়োজন পূৰণাৰ্থে ইণ্টাৰনেট টাৱাৰ, মোবাইল টাৱাৰ আদি স্থাপন কৰাটো।

ধ্বংসকাৰী প্ৰভাৱ পেলাইছে। এই ব্যৱস্থাই চৰাই-চিৰিকটী, জীৱ-জন্তু, বায়ু, পানী, মাটি আদি সকলোৰে ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায়। এই টাৱাৰ সমূহৰ পৰা নিৰ্গত হোৱা মেগনেটিক ৰেডিয়েছনে চৰাই-চিৰিকটীৰ মগজুত প্ৰভাৱ পেলায়। আনকি এই ৰেডিয়েছনে চৰাই-চিৰিকটীৰ কণী, আনুবংশিক-শাৰীৰিক তন্ত্ৰ, সঞ্চালন আদিত সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰে। ফলত চৰাইৰ শৰীৰত এক সংকট অৱস্থাৰ সৃষ্টি হয় আৰু সিহঁতৰ মৃত্যু পৰ্যন্ত হয়। তদুপৰি এই টাৱাৰসমূহে বায়ুমণ্ডলত সেউজ গৃহ গেছ বৃদ্ধি কৰি পৃথিৱীৰ গোলকীয় উষ্ণতা বৃদ্ধিত সহায়ক হিচাপে কাম কৰে, যি গোলকীয় উষ্ণতা বৃদ্ধিয়ে মানুহৰ শ্বাস-প্ৰশ্বাসজনিত

এই যোগাযোগ ব্যৱস্থাই পৃথিৱীখনক নিচেই ওচৰ চপাই আনি এখন গোলকীয় গাঁৱত পৰিণত কৰিছে। এই ব্যৱস্থাই এহাতে যেনেকৈ মানুহক উন্নতিৰ জখলাত বগাই যাবলৈ সক্ষম কৰি তুলিছে ঠিক তেনেকৈ অন্যহাতে প্ৰকৃতিত এক

ৰোগ আৰু বিভিন্ন অচিন ৰোগৰ সৃষ্টি কৰিছে।

চৰাইয়ে এনেকৈ বৰণ কৰা মৃত্যু প্ৰকৃতিৰ বাবে ভয়াৱহ ভাবুকি। চৰাইয়ে শস্য নষ্টকাৰী কীট-পতংগ ভক্ষণ কৰি বহু পৰিমাণে কৃষকক সহায় কৰে। বৰ্তমান চৰাইৰ সংখ্যা কমি যোৱাৰ ফলত খেতি-পথাৰত শস্য নষ্টকাৰী কীট-পতংগৰ উপদ্ৰৱ বৃদ্ধি হৈছে। সেইবোৰ নাশ কৰিবলৈ কৃষক সকলে জৈৱ ৰাসায়নিক কীটনাশকৰ পৰিৱৰ্তে কৃত্ৰিম ৰাসায়নিক কীটনাশক দ্ৰব্য ব্যৱহাৰ কৰে, ফলত মাটিৰ গুণাগুণ নষ্ট হয় আৰু খাদ্যত ভেজালৰ মাত্ৰা বৃদ্ধি পাইছে। মুঠতে প্ৰকৃতিৰ এটা উপাদানৰ ভাৰসাম্যহীনতাই সমগ্ৰ পৰিস্থিতি তন্ত্ৰতে আউলৰ সৃষ্টি কৰে।

বৰ্তমান চৰাই-চিৰিকটীক বিলুপ্ত পথৰ পৰা সংৰক্ষণ কৰাটো পৰিস্থিতি তন্ত্ৰৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে। আমাৰ অতি চিনাকি কিছুমান চৰাইয়ো এতিয়া বিলুপ্তপ্ৰায়, যেনে - ঘনচিৰিকা। গোলকীয় উষ্ণতা বৃদ্ধিৰ আন এটা সহায়ক, চৰাইৰ অজানিত মৃত্যুৰ কাৰণ এই টাৱাৰ সমূহৰ ক্ষতিকাৰক প্ৰভাৱ ৰোধ কৰিবৰ বাবে আমি কিছুমান প্ৰাথমিক নীতি মানি চলাৰ প্ৰয়োজন। যেনে -

১) আমি সকলোৱে অদৰকাৰী ফোন, মেছেজ কৰাৰ পৰা বিৰত থাকিব লাগে।

২) ফোনৰ ইণ্টাৰনেট সেৱা অপ্ৰয়োজনীয় সময়ত বন্ধ ৰাখিব লাগে।

মুঠতে মোবাইলৰ ব্যৱহাৰ আমি কমকৈ কৰা উচিত। এই বিষয়ত গুৰুত্ব দি চৰকাৰে এক কিলোমিটাৰ ব্যৱধানৰ মূৰে মূৰেহে টাৱাৰ স্থাপনৰ অনুমতি দিছে। বহুতো বিজ্ঞানীয়ে ইয়াৰ ওপৰত গৱেষণা কৰি আছে। যিহেতু ই এটা মানৱসৃষ্ট সম্পদ, সেইবাবে ইয়াৰ সমাধান মানুহৰ হাততহে আছে। প্ৰাকৃতিক সম্পদ সমূহৰ যথোপযুক্ত ব্যৱহাৰ আৰু এইবোৰৰ উপযুক্ত সংৰক্ষণেহে ভৱিষ্যৎ পৃথিৱীত জীৱৰ অস্তিত্বক সুৰক্ষিত কৰিব।

